

Sfânta Învierea Ta o laudăm și o mărim!"

„De acum vei vedea și alte locuri mai frumoase, și după aceasta vei vedea și pe Împăratul!"

Și mergeam pe câmp frumos, bucurându-ne. Și am văzut de departe mulțime de oameni, care erau îmbrăcați în haine călugărești, însă nu negre, ci roșii, care străluceau ca lumina. Fețele lor străluceau mai mult decât soarele, iar vederea și frumusețea lor era mai presus de înțelegerea omenească. Unii dintre ei erau tineri, iar alții bătrâni. Și apropiindu-ne de ei, ne-au primit cu mare bucurie și au zis către povățuitorul meu: "Bucură-te, Mare Mucenice Gheorghe, iubitul al lui Hristos!" Asemenea și el le-a zis: "Bucurați-vă, cuvioșilor, iubiții lui Hristos!" Atunci toți și-au întors fețele lor spre mine și cu față veselă mi-au zis: "Fiule, adu-ți aminte din ce înălțime ai căzut și de ce te-ai înstrăinat și ce-ai păgubit! Fiule, întoarce-te și cazi la milostivirea lui Dumnezeu, și noi nu vom înceta rugându-L pe Dânsul!". După aceasta ne-am despărțit de ei și am plecat mai departe. Atunci s-a înfricoșat sufletul meu de cele auzite. Dar am aflat că povățuitorul meu este Sfântul Mare Mucenic Gheorghe, purtătorul de biruință. Deci, când am cunoscut că povățuitorul meu este Marele Mucenic Gheorghe, n-am mai putut răbda, ci l-am sarutat și l-am îmbrățișat mult timp, din dragostea cea multă ce o aveam în suflet către el. Și după ce am mers puțin spre răsăritul aceluia câmp, se vedea de departe un palat mare și frumos. "Sfinte Gheorghe, ce palat este acesta? Și el mi-a zis: "Acesta este palatul Împăratului, unde te voi duce." La poartă erau icoana Domnului nostru Iisus Hristos și a Maicii Domnului. Înăuntru, în sală, era mulțime de oameni, toți îmbrăcați călugărește cu același fel de îmbrăcăminte, dar hainele lor erau roșii ca sângele și străluceau ca fulgerul, iar în mâini țineau cruci și stâlpi. Frumusețea și podoaba lor nu o pot povesti. Înspre mijlocul bisericii era un tron înalt și preaslăvit. El era ca niște cărbuni aprinși și strălucea ca soarele. Pe tron stătea Împăratul slavei, Hristos. Împrejurul tronului și al Împăratului stătea mulțime nemăsurată de oameni de toate vârstele .

"Ce stai? Vino împreună cu mine, să ne închinăm Împăratului." Și pregătindu-mă să intru înăuntru, am auzit pe Împăratul, zicând: "Gheorghe, lasă-l pe el afară, că nu este vrednic să intre înăuntru, fiindcă nu are îmbrăcăminte de nuntă!" Când am auzit acel glas, m-am temut puțin, ca nu cumva să mă osândească. Atunci povățuitorul meu m-a lăsat afară de ușă și a intrat singur. Împăratul s-a sculat din tron și l-a primit cu mare cinste și bucurie, sărutându-l pe obraz; apoi iarăși a șezut. După aceasta, povățuitorul meu a făcut trei metanii și a sărutat picioarele Împăratului și a stat înaintea Lui și a zis către El: "Doamne, adu-Ți aminte de sângele care L-ai varsat pe Cruce pentru păcătoși! Adu-Ți aminte că Te-ai pogorât pe pământ ca să mântuiești pe cei păcătoși! Deci iartă acest suflet și-l povățuiește la calea mântuirii!" Împăratul a răspuns: "Lumea s-a stricat! Mă răstignesc a doua oară. Iar pe acesta n-am încetat a-l povățui până astăzi, ca să facă voia Mea. Deci fără de răspuns este înaintea Mea." Atunci povățuitorul meu a căzut la picioarele Împăratului cu mare smerenie și a zis către Dânsul: "Doamne, adu-Ți aminte de sângele care l-am vărsat pentru dragostea Ta, și-mi dăruiește mie acest suflet, și iartă-l pe el! Așa, Te rog, Doamne! Și învrednicește-l să bea și paharul pe care-l poftea!"

Atunci Împăratul cu fața veselă și cu bucurie a zis: "Gheorghe, fie voia ta!"

Împăratul a luat cu mâna stângă un pahar plin; însă ce era în el nu știu, ci numai că era roșu ca vinul. Și l-a binecuvântat cu mâna dreaptă și l-a dat povățuitorului meu, zicându-i: "Acesta este paharul dragostei Mele; dă-i-l să-l bea!". Atunci povățuitorul meu a luat paharul cu mâna dreaptă și mi l-a adus, zicându-mi: "Fă-ți cruce și bea!"

Iar eu, făcându-mi cruce de trei ori, l-am băut. Era așa de dulce, încât nu se asemena cu ceva pământesc. Am intrat înăuntru în biserică și, ducându-mă aproape de Împărat, am căzut la picioarele Lui, Le-am îmbrățișat cu multă îndrăzneală și le-am sărutat mult timp.

Împăratul a zis: "Gheorghe, ia-l și mergeți ca să se mai nevoiască, ca să câștige dragostea Mea pe care a pierdut-o și să se pregătească! Și când va fi voia Mea, o să-l învrednicesc să bea paharul".

Cu Sf. Gheorghe am ieșit din biserică, m-a povățuit și a plecat. Eu am chemat ajutorul Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și al Sfântului Gheorghe și am revenit în sine.

(Fapte minunate de la părinții atoniți,
Editura Mănăstirea Sihăstria, 2010)